

under den Forhandling havde yttret sig paa lige Maade, vilde vel være blevet det Samme, men jeg vilde have sagt det med flere Ord og paa en mere pyntelig Maade.

Ordføreren: Det ærede Medlem for Hofbæf Aants 1ste Valgkreds (N. Hansen) gav en Oplysning om sin Stilling til dette Ændringsforslag, og begrundede den derved, at han havde antaget, at Flertallet i Udvalget vilde være fremkommet med et Lovforslag, som gik i samme Retning som Mindretallets Ændringsforslag, eller som i alt Fald gik ud paa at tilveiebringe en Dækning. Jeg tror, at det ærede Medlem spæver i en Bidsfarelse, og navnlig var det ikke Tilfældet, at der i Udvalgets sidste Møde fandt nogen endelig Afstale Sted desangaaende, som det ærede Medlem kunde støtte sig paa og beraabe sig paa. Det ærede Medlem har tillagt den foreløbige Forhandling desangaaende, som ganske vist har fundet Sted i Udvalget, en alt for stor Betydning, naar han mente, at han kunde fremskille det paa den Maade, som han gjorde. Den høitærede Minister omtalte Flertallets Standpunkt, jeg vil ikke sige paa en drusquo Maade — thi dette var det just ikke —, men dog paa en temmelig haard Maade, naar han ligesom sagde, at Flertallets Standpunkt var meningsløst. Det forundrede mig at høre dette fra den høitærede Minister, da det jo er bekjendt, at, hvis der overhovedet i denne Sag og overfor dette Thing er noget Standpunkt, som kunde betegnes paa en saadan Maade — hvis det overhovedet var tilladt at bruge en saadan Betegnelse —, saa er det Regjeringens Standpunkt. Regjeringens Standpunkt er — for at bruge det samme Ord — meningsløst. Det er meningsløst, at Regjeringen vil indbringe et Lovforslag, af denne Natur for Folkethinget, naar den forud maa kunne sige sig selv, at Folkethinget ikke vil have et Forslag af denne Art, og dette maa den kunne sige sig selv efter det Betænkning, som blev afgiven ifjor, og efter Alt, hvad den har hørt og set fra det Partis Side, som har Flertal her i Thinget. Det er meningsløst, naar en Regjering fremkommer med et saadant Lovforslag og saa venter, at der skal kunne bringes et praktisk Resultat tilveie. . .

Formanden: For at et Ord, hvis Brug i enkelte Tilfælde kan undskyldes, ikke skal blive brugt i en Forbindelse, hvor det ikke kan undskyldes, vil jeg gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at jeg tror, at han har misforstaaet den høitærede Minister. Det Udtryk, som han vender sine Uttringer imod, blev nemlig ikke brugt om Flertallets Standpunkt, men det blev brugt om en anonym Afbrudelse, som fremkom i Thinget. Det forelaa ikke, imod hvem den var henvendt; hvis dette havde foreelliget sig, kunde det maaſke have haat visse Betæneligheder, at det fremkom. Udtrykket var i ethvert Fald ingen-

lunde rettet imod Udvalget. Saaledes har jeg forstaaet det.

Finantsministeren: Det er aldeles rigtigt.

Ordføreren: Jeg skal da selvfølgelig ikke benytte dette Udtryk; men jeg maa desuagtet udtale min Forundring over, at Regjeringen har kunnet fremkomme med et Forslag af den Natur som det, vi her have under Behandling, at den vedblivende har stillet sig saaledes, som den har stillet sig over for dette Thing, og dog har kunnet vente, at der paa nogen Maade skulde kunne komme et praktisk Resultat deraf. — Det er ikke muligt at komme til et praktisk Resultat, naar Regjeringen ikke stiller sig anderledes, og det er fuldkommen naturligt, at naar Regjeringen ikke paa nogen Maade vil forhandle med Flertallet om en mulig Tilnærmelse til de Grundfætninger, som dette gjør gjældende, Flertallet da ikke vil paatage sig den Gjerning, som Regjeringen maa have at udføre, og som den maatte tage i sin Saand, hvis der overhovedet skulde komme Noget ud af Sagen. Hvis vi her vedtage et saadant Forslag som det, Mindretallet har foreslaaet, enten under denne eller en lignende Form, og med saadanne Forandringer, som ere antydede af det ærede Medlem for Aarhus Aants 1ste Valgkreds (Winther), hvad Skjæbne vil saa vor Lov faae? Den vilde ikke faae nogen anden Skjæbne, end at den vil blive forkastet i det andet Thing, naar vi ikke kunne vente nogen Mægling fra Regjeringen, og Regjeringen ikke vil tage sig af den og føre den frem. Den ærede Minister har aldeles ikke givet Spor af Udſigt til, at han, naar Mindretallets Forslag bliver vedtaget, vil tage Sagen i sin Saand. Vi maa fastholde, at dersom Ministeren havde sagt: med dette Forslag vil jeg tage Loven, og med dette Forslag vil jeg i det Væsentlige føre de Ændringer igjennem, som her ere forestagne, saa kunde der være Tale om i Enighed at drøfte Sagen til 3die Behandling. Hvis den ærede Minister havde stillet sig saaledes, saa vilde ganske vist de Betæneligheder, som vi have ved at gaa ind paa Mindretallets Forslag, ikke dermed være bortfaldne. Vi vilde desuagtet vedblivende have haft meget afgjørende Betæneligheder ved at gaa ind paa en fast Procent, men der kunde da være Tale, haade om at vi ikke gjorde saa store Nedsættelser, som der nu er bragt i Forslag, og om enten i denne Lov at optage et Ændringsforslag om Dækningen, eller ogsaa at vedtage en særlig Lov, som fulgte denne Lov gennem Thinget. Den høitærede Minister har imidlertid ikke stillet sig paa denne Maade, og han har i Virkeligheden ikke givet nogen Udſigt til, at han imellem 2den og 3die Behandling vil indtage et andet Standpunkt eller aabne en frugtbringende Forhandling med Udvalget, og under saadanne